

Indre Missions andagter
NETANDAGTEN.DK

70 300 150

Nye andagter hver dag

FÅ APPEN 'ORD TIL EFTERTANKE' GRATIS

DOWNLOAD PÅ
Google Play

DOWNLOAD PÅ
App Store

 jesusnet.dk

Er der grænser for næstekærligheden?
jesusnet.dk/artikel/3897

SJÆLESORGLINJEN

HAR DU BRUG FOR
AT SNAKKE MED NOGEN?

HVER MANDAG AFTEN
KL. 19.00 - 22.00

82 271 333

 Indre Mission

Et ord med på vejen

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark.

ISSN 0901-2362 - 126. årgang

Ekspedition: Tlf. 82 27 13 37, email: ar@imh.dk

Redaktion: Morten Stubbjær Klausen, email: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen,

tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesusnet.dk/etord

Layout: Ben Haman

Foto: Bent Haman © Gemini

Barmhjertighed er et ord for Guds kærlighed

Barmhjertighed er et af mange dejlige ord, Bibelen bruger til at fortælle os om Guds kærlighed til os. »Barm« har med mors trygge favn at gøre. »Hjerte« har med kærlighed at gøre.

Gud elsker os endnu mere end verdens kærligste mor og far. Hans barmhjertighed gør, at han vil møde os med kærlighed og tilgivelse, selv om vi så ofte ikke er kærlige.

Guds »færdselslov« for vores liv foreskriver, at vi elsker hinanden, tilgiver hinanden, hjælper hinanden. Tænker på den andens behov, før vi tænker på vores egne behov. Denne færdselslov overtræder vi igen og igen og igen.

Men Gud ønsker at møde os med barmhjertighed. En fartbøde slipper du ikke for ved at give betjenten en undskyldning. Her er det retfærdigt, at du får en bøde.

Men hvis du beder Gud om tilgivelse for din egoisme, vil han lade barmhjertigheden overtrumfe retfærdigheden, så han tilgiver dig. Hans barmhjertighed får ham også til at følge dit liv med kærlige øjne og have omsorg for dig.

Sprint Aagaard Korsholm

ET ORD MED PÅ VEJEN

AUGUST 2026

Isabel var
bange for Gud
– nu elsker
hun Jesus

Jesus er blevet levende for Isabel Rueda, der voksede op i Colombia med en gudstro præget af frygt og mørke ▶

Fotos: Niels Ettrup Brande

► »Jeg troede på Gud som barn, men jeg var mest bange for ham,« fortæller Isabel Rueda om sin vej væk fra og siden tilbage til Gud. Hun er oprindeligt fra Colombia, men er nu bosat i Nivå nord for København

Med en opvækst i en katolsk familie var Gud en naturlig del af hendes liv, men hendes tro var mest noget, man skulle gøre for at være frelst.

Hun havde grimme mareridt og en stærk følelse af det ondes tilstedeværelse. Gud var ikke en, hun kunne søge fred hos, og hun var faktisk mere bange for mørket og for Satan.

Hun beskriver nætter med indre uro og en stærk forestilling om mørke magters tilstedeværelse. Samtidig oplevede hun ikke, at troen på Gud gav håb midt i de udfordringer, familien som så mange andre levede med i Colombia.

»Gud var en mægtig Gud, men jeg kunne ikke se, at jeg kunne have et forhold til ham. Det var en meget anderledes måde at tro på end i dag,« husker hun.

Holdt øje med læreren

I dag taler hun på en helt anden måde om Gud efter et langsomt opgør med sit gamle gudsbillede – og et uventet møde med Jesus i Danmark.

Som ung begyndte Isabel Rueda at tage afstand fra troen. Hun bevægede sig fra barnetroen i retning af en sekulær livsforståelse.

»Jeg havde brug for, at tingene gav mening. Hvis noget så grundlæggende forkert ud, kunne jeg ikke bare tro på resten.«

Kærligheden til en dansk mand, som hun mødte i Medellín, førte hende senere til Danmark.

Hun blev tippet om gratis danskundervisning i Bethesda, Indre Missions hus i det centrale København, hvor også Internationalt Kristent Center (IKC) holder til. Hun tog derind, men med stor skepsis.

Hun så det som en kirke, hvor de ville forsøge at omvende hende, eller som minimum liste kristendom ind i undervisningen.

»Jeg ventede hele tiden på, hvornår de ville begynde at tale om Gud,« husker hun.

Sådan foregik undervisningen dog ikke. Til gengæld lærte hun dansk, og en dag udfordrede hun en af lærerne, som jo måtte være kristen.

Isabel Rueda ville vide, hvordan læreren kunne få Bibe-

lens skabelsesberetninger til at gå op med videnskaben, men hun blev skuffet.

»Hun sagde bare roligt, at det ikke var så vigtigt for hende, præcis hvordan verden var blevet til. Det provokerede mig, men på en mærkelig måde gav det mig også ro.«

Græd over Bibelen

I 2024, seks år senere, skete der noget usædvanligt i Isabel Ruedas hjem. Hendes mand Stinus, som hun ellers betragtede som et fornuftigt menneske, begyndte at læse i Bibelen.

»Jeg sagde, at det måtte han selv om. Jeg tror ikke, du finder noget der.«

Men han fandt faktisk noget. Ifølge hende den vigtigste opdagelse i parrets liv. Han inviterede hende til at se tv-serien *The Chosen*, som er baseret på Jesus' liv.

»Jeg så den modvilligt, og første afsnit bekræftede kun mine mistanker om en Gud, der ventede med at gribe ind, indtil den trængende person stod på afgrunds rand. Det irriterede mig meget.«

Hun tog dog imod sin mands invitation til at læse en bog af den amerikanske teolog Gregory Boyd, hvor han svarer på spørgsmål, som hans far stiller.«

Ved det sjette spørgsmål begyndte tårerne at trille.

»Jeg fik igen håb i mit hårde hjerte og tænkte, om Gud mon kalder på mig, for han svarer på mine argumenter næsten i samme rækkefølge, som jeg præsenterer dem.«

Siden var det, som om hendes øjne åbnede sig for evangeliet på en uforklarlig måde, og gradvist løsnedes den frygt, som hun aldrig havde troet, hun skulle blive fri for.

»Jeg havde hørt bibelhistorierne hele min barndom i kirken, og jeg troede, jeg kendte dem, men da jeg læste dem selv, var det noget helt andet. Og jeg så for første gang en Jesus, der var rigtig kærlig som en far.«

Evangelierne ramte hende nu personligt. Hun kunne begynde at græde, mens hun læste, og hun oplevede, hvordan Jesus trådte frem som en virkelig person, der ville hende alt det bedste.

»Det var, som om historierne kom til live. Jeg kunne ikke stoppe med at læse.«

Hun mærkede, at hendes intellektuelle indvendinger mødte svar i teksten og teologien. Nu oplever hun en stor kærlighed fra Gud, som får hende til at ønske at give tilbage til ham.

»Jeg så, hvordan Jesus var med mennesker. Hvordan han oplevede alt det, som vi er mest bange for. Han overvandt døden selv, og han vil gerne give os en hånd og være vores lys i mørket. Jeg tror på ham nu, og jeg er ikke bange mere.«

Niels Ettrup Brande
Redigeret af Morten Stubkjær Klausen